

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.97/2016/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2016. október 14. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A társtettesként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt **I.r.** vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. június hó 29. napján kihirdetett 41(I.)Kb.160/2016/7. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r. és **II.r.** vádlottakkal szemben kiszabott katonai mellékbüntetést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. június 29. napján kihirdetett 41(I.)Kb.160/2016/7. számú ítéletével **I.r.** és **II.r.** vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző társtettesként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében, ezért őket külön-külön 140 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 140.000 forint pénzbüntetésre, és egy évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására ítélte. Az elsőfokú bíróság mindkét vádlott részére a pénzbüntetés megfizetésére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett. A pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett azok szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A vádlottakat külön-külön kötelezte 9.130 forint bünyügyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 8.850 forint költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindkét vádlott esetében tudomásul vette az ítéletet. Az **I.r.** vádlott irányának megjelölése nélkül jelentett be fellebbezést. A **II.r.** vádlott szintén irányának megjelölése nélkül fellebbezett. Az **I.** és **II.r.** vádlottak védője mindkét védelem esetében elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.702/2016/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy az ítéltábla katonai tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét tanácsülésen hagyja helyben. Utalt arra indítványában, hogy a **II.r.** vádlott esetében a kiszabott pénzbüntetés 1.000 forintos egynapi tétel összegével nem ért egyet, azonban ez a vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezés hiányában nem támadható.

A vádlottak és védőjük által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I. és II.r. vádlottak a tárgyaláson nem kívántak vallomást tenni, a nyomozás során tett vallomásukban előadottakat tartották fenn. A nyomozás során mindkét vádlott részletes érdemi vallomást tett, melyben tagadták, hogy magatartásukkal bűncselekményt követtek volna el. Mindketten arra hivatkoztak, hogy az ittas és agresszív intézkedés alá vont személlyel szemben csak az indokolt, és szükséges mértékű erőszakot alkalmaztak, egyébként pedig a sértett ittasságánál fogva, egyensúlyát veszítve esett bele a virágágyásba. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a vádlottaknak a nyomozás során tett tagadó vallomásaikkal és előterjesztett védekezésükkel szemben a tényállást az objektív bizonyítéknak értékelendő és megtekintéssel a tárgyalás anyagává tett biztonsági kamera felvétele alapján állapította meg. Az elsőfokú katonai tanács szabályszerűen tette a videófelvételt a bizonyítás anyagává, rögzítette egyes mozzanatait, minőségét. Tartalmát összevetette a nyomozás során az ugyanezen videófelvételről készült feljegyzés tartalmával. Ítélete indokolásában rögzítette a rajta látható cselekményeket. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 3. oldalán értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy a vádlottak és védőjük fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékra nem hivatkoztak, ténylegesen valamely konkrét megalapozatlansági okot sem jelöltek meg. Az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekményük jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **I.r.** és **II.r.** vádlottak bűnösségét a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző társtettesként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás bűntettében állapította meg. A másodfokú katonai tanács osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet indokolása 4. oldalán kifejtett jogi álláspontját.

Az enyhítésre irányuló védői fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Nem tévedett, amikor a vádlottak cselekményének tárgyi súlyára, és alanyi bűnösségük fokára is figyelemmel velük szemben lehetőséget látott a Btk. 82. § (1) bekezdés b./ pontjában és (3) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. A napi tételek száma arányos a vádlottak cselekményével, míg a napi tétel összege igen méltányosan a minimális mértékben került meghatározásra, azonban a vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetések összege egészében véve eltúlzottan enyhének nem tekinthető.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa mindkét vádlottat egy évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására is ítélte. Az elsőfokú ítélet meghozatalának idején a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 2015. évi XLII. számú törvény volt hatályban. Az új Hszt. azonban nem ismeri a meghatározott idő után bekövetkező, a rendfokozatban történő automatikus előrelépést. Ennek megfelelően a rendfokozatban történő előlépés tekintetében várakozási időt sem tartalmaz. Megállapítható, hogy az új Hszt. hatálya alá tartozó rendvédelmi szervek hivatásos állománya tekintetében a várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés nem értelmezhető. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és **I.r.** és **II.r.** vádlottakkal szemben kiszabott katonai mellékbüntetést mellőzte.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - az I. és II.r. vádlottak tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. október hó 14.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

, 2016. október hó 14.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke